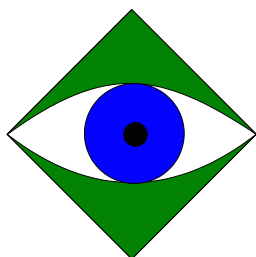

KOKOSY

Měsíčník oddílu OkO

Číslo letní Ročník 25.
červenec a srpen
Vyšlo: 19.6.2023

Kalendárium

Zapište si do diáře

V pondělí 26. června již tradičně společně vyrazíme do botanické zahrady v Troji a od pátku 30. června nás čeká tábor.

V některé pondělky bude možnost vyrazit na letní schůzkové výpravy do nedaleké přírody. Budeme se scházet v 16:00 u klubovny a setkání potrvá standardní dvě hodiny. Schůzky budou jen v časech, kdy Bizon není na dovolené a navíc nemohou být v termínu velké letní vedoucovské porady. Přesné termíny budou zveřejněny na oddílových stránkách.

No a pak už pomalu nastane září, kdy se můžete těšit na zahájení dalšího oddílového roku. První schůzka proběhne v pondělí 4. září, sraz v 16:00 u klubovny. Dozvíte se o čem bude nové celoroční téma a zahrajete si první hry a soutěže.

Následovat budou běžné schůzky a výlety, zatím počítáme s klasickými termíny. První výlet plánujeme jednodenní 16. září.

Blahopřeme

Narozeniny	Svátky
20. června – Lembas (23)	29. května – Maxmilián
23. června – Ája (8)	29. června – Petr a Pavel
17. července – Piškot (21)	5. července – Cyril
18. července – Kapybara (29)	14. července – Karolína
23. července – Ben (9)	24. července – Anna
24. července – Eliška (12)	5. srpna – Kristián
25. července – Eda (10)	15. srpna – Hana
11. srpna – Žába (26)	21. srpna – Johana
17. srpna – Tonda (10)	23. srpna – Sandra
21. srpna – Jožka a Julča (8)	
31. srpna – Prtě (25)	

Zprávy z oddílu

Počet členů

V měsíci červnu navštívila výlet Lukášova sestra Kája, které má s námi jet na tábor, tímto tedy Káju mezi námi vítám a doufám, že letošní tábor nebude naposledy, co ji uvidíme.

Tábor – přihlášky a potvrzení

A je to tady, poslední okamžiky oddílového roku před táborem a za chvíli nás čeká tábor. V této chvíli už byste měli mít přihlášky odevzdané, peníze zaplacené a většinu vašeho vybavení na tábor nakoupenou a možná i rozloženou. A je to tak správně, protože za pár dní odjíždíme.

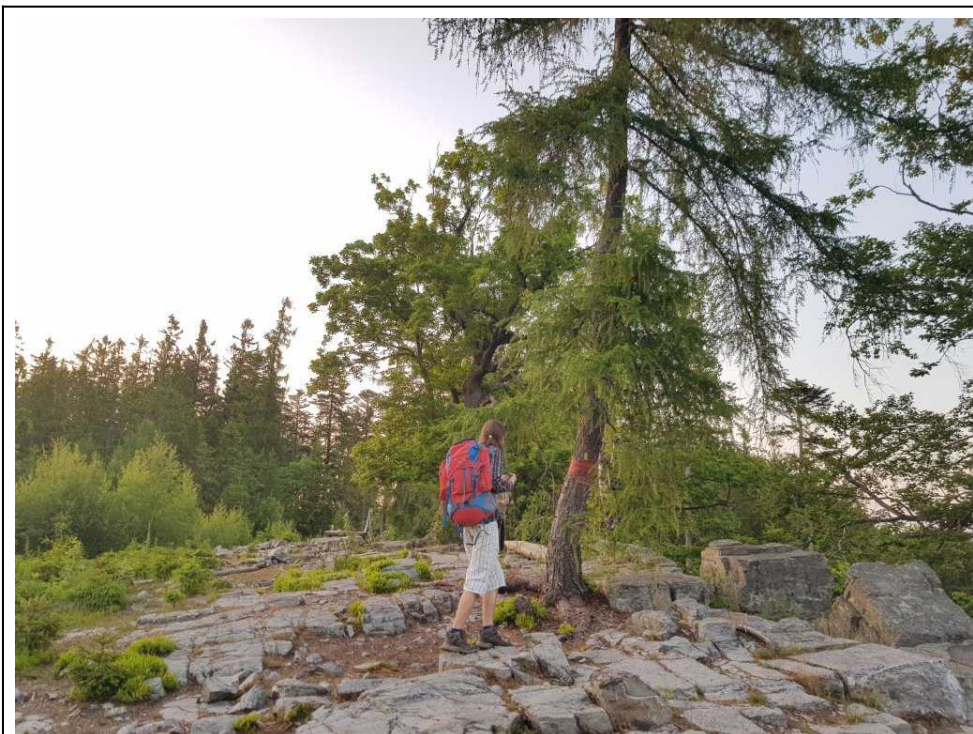
Internet – Fotky z tábora

V průběhu tábora mohou rodiče a přátelé plus případní nepřítomní, leč zvědaví, členové sledovat fotografie z tábora každý den. Pro to se ovšem musíte dostat mírnou oklikou přes staré oddílové stránky na <http://ted.oddiloko.org/> a odtud můžete sledovat každodenní život na táboře. Odkaz bude i mezi oznámeními na oddílových stránkách. Fotografie jsou zveřejňovány každý den večer kolem půlnoci. Pokud budou ovšem naše stránky fungovat, většinou dojde za tábor k několika výpadkům.

Ozvěny měsíce

Z Příbrami do Rožmitálu pod Třemšínem – 2.-4. června 2023

Výlet do srdce Brd proběhl v komorním duchu, na počátku výpravy jsme se do Příbrami dopravili jen ve čtyřech, Myšinka, Ariel, Bizon a Tomáš, v průběhu soboty nás pak dohonili Adam a Mikuláš. V Příbrami jsme nakoupili jídlo na sobotu a další autobus nás dovezl do Obecnice, odkud jsme vyrazili do lesů. Vzhledem k počtu a silám účastníků jsme si s původním plánem trasy moc hlavu nelámali a první večer jsme se západem slunce vystoupali na

Vrchol kopce Klobouček je tvořen slepencovou skálou.

Klobouček, kde jsme chvíli pozorovali usínající krajinu a pak jsme se uložili ke spánku

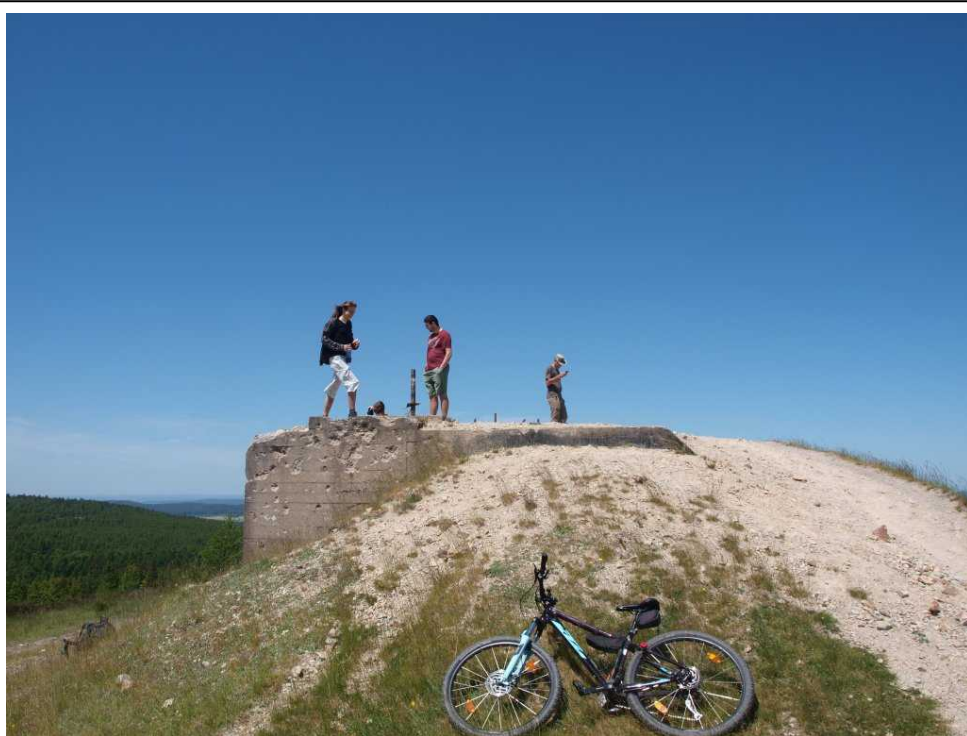
Vrchol Toku je plochý a rozeznatelný jen díky navršeným kamenům.

kousek za Obrázeckou cestou.

Ráno jsme vyrazili směrem na Tok, vystoupali jsme Kamennými schody a postupně jsme dostoupali až na místo, kde byl na plochém temeni kopce označen vrchol. Vzhledem k tomu, že jsme se zdrželi epizodou s hledáním zaklínačského amuletu, nás Adam a Mikuláš, kteří se do Brd dopravili autem, dohnali kousek za

vrcholem Toku, kde jsme se zastavili, abychom obdivovali rašeliniště s rosnatkami okrouhlostými, které bylo přímo na cestě.

Již v šesti jsme pokračovali přes rašeliště a vřesoviště na dopadové ploše Tok k vyhlídce

Na vyhlídce na Houpáku.

na bývalém bunkru na vrchu Houpák.

Tehdy se projevila hlavní nedostatek výletu a tím bylo špatné zásobení vodou. Naštěstí nebylo příliš vedro a pítí jsme měli dostatečně, ale ukázalo se, že všechny plánované studánky jsou nepoužitelné. Z Houpáku jsme vyrazili pod kopec Jordán a kolem studánky Pod Jordánem a k vaření jsme použili

vodu, kterou dovezli Mikuláš s Adamem. Po obědě jsme vyrazili dále, tentokrát po Hořovské cestě a pak po neznačené cestě k vrchu Koruna. Z Koruny jsme sestoupili na rozcestí Tři Trubky, kde Ariel uvedl hru na zjišťování tajných menu fastfoodů. Vedoucí zde zastupoval Myšinka a byl tentokrát Tomášem těsně poražen. Z rozcestí jsme zamířili po žluté turistické značce ku Praze.

Na rozcestí Tři Trubky jsme se zastavili k odpočinku a soutěži.

I studánka Pod Březovým vrchem byla pro načerpání vody nevhodná a začali jsme se pomalu smířovat s tím, že vodní

poslové budou muset sestoupit alespoň do Nepomuku. Podél cesty jsme si povšimli širokých rour a Myšinka se hned chtěl s Adamem a Tomášem vsadit, jestli je prolezou. Jsem přesvědčen, že by je prolézt dokázali, jenže Myšinka nakonec nenabídl tak atraktivní cenu, aby jim to za ušpinění se stálo.

Zastavili jsme se u Lizské boudy, což je pěkně vybavený a volně přístupný tramský srub a nakonec jsme vystoupali na Prahu, kde je věž meteorologického radaru.

Rozhodli jsme se před sestupem do Nepomuku udělat ještě poslední pokus a sice požádat o vodu ostrahu meteorologické stanice. Přiznávám, že jsem tomu valnou šanci nedával, ale nakonec jsme od hlídače stanice vodu získali. Měl sice při tom řeči proti

Vystupujeme na Prahu, na vrcholu trůní meteorologická stanice s radarem.

pražákům, ale Myšinka ho dokázal diplomaticky přesvědčit.

Se získanou vodou jsme se přesunuli na vedlejší návrší Malá Praha, kde jsme našli místo k noclehu a uvařili jsme večeři.

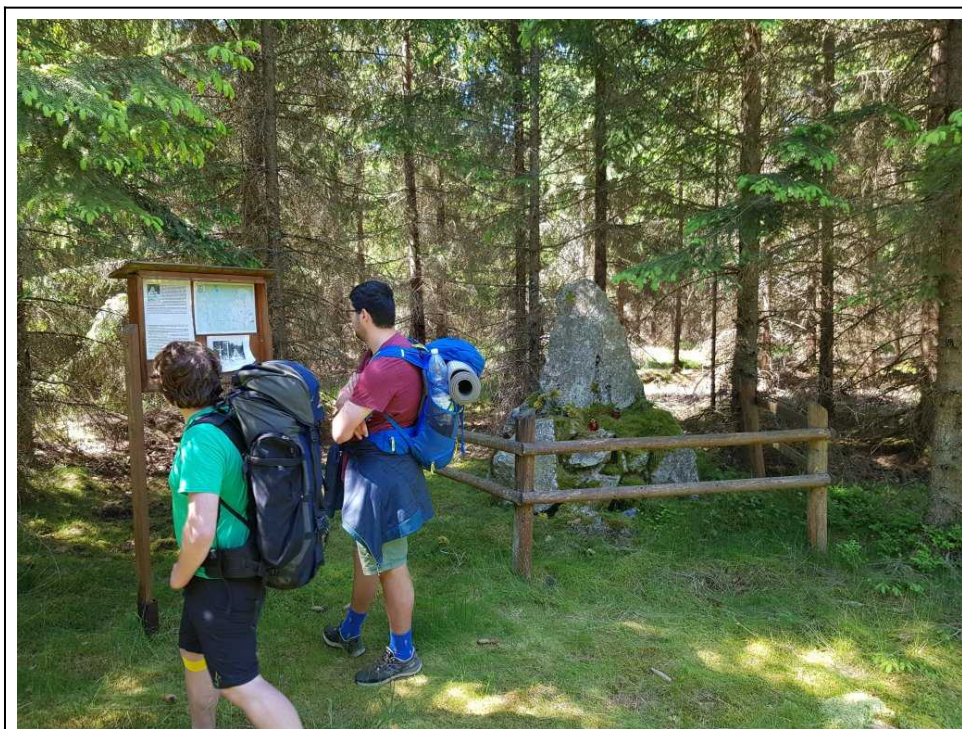

Naše nocležiště bylo tentokrát přímo na nepoužívané cestě.

V neděli ráno jsme si zabalili a sestoupili jsme z Prahy kolem Červeného lomu a po Teslínské cestě, abychom pak kolem pomníku boje s pytláky vystoupali na skály na hřebeni Jahodové hory. Ještě na Teslínské cestě uvedl Ariel další hru, kde tentokrát Tomáš porazil Mikuláše a šlo o zapamatování si složení speciálních hamburgerů.

Prolezli jsme skály na Jahodové hoře a prošli puklinou skalního útvaru Rozpuklá skála. Pak jsme přešli na zelenou turistickou značku a po ní jsme sestoupili na autobus do Bukové u Rožmitálu a nechali se odvézt do Rožmitálu pod Třemšínem.

Naší první starostí bylo získat oběd, bohužel původně vybraná jídelna měla oproti údajům

Pomník boje s pytláky kupodivu není vyznačen ani na mapách.cz

na Internetu zavřeno, museli jsme ustoupit do o něco luxusnější restaurace New Romance.

Po obědě jsme se vydali do posledního bodu naší cesty, kterým bylo muzeum v Rožmitále.

Nejvzácnější jejich sbírkou je expozice historie automobilů Aero, soukromý sběratel tu má pokryty prakticky všechny výrobky této značky a svou

sbírku propůjčil muzeu. Zaujala nás však také interaktivní historická výstava, kde bylo

možné si vyzkoušet kostýmy a zbraně z doby středověku, čehož někteří hned a nadšeně využili. V patře je pak výstava o životě na Rožmitálsku, kde nás zaujala výstava městských erbů vyrobená místním nadšencem, a nad ní výstava o J.J. Rybovi, významném pedagogovi a hudebním skladateli, poslední částí muzea byla stodola plná řemesel, která trochu připomínala hromady veteše.

V muzeu bylo možné vyzkoušet si rozličné kostýmy.

Z muzea jsme již spěchali na autobus a s přestupem v Příbrami jsme bez nehod dorazili do Prahy a mě zbývá prostor na závěrečné slovo. Výlet byl pohodový v příjemném počasí a je škoda, že byl postižen nízkou účastí, ale tak snad někdy příště.

(bi)

Z Bratronic do Nižboru – 17. června 2023

Poslední výlet tohoto oddílového roku vedl mírně mimo značené cesty mezi Bratronicemi a Nižborem. Na výlet se nás vypravilo devatenáct, což by v jiných letech představovalo

úctyhodné číslo a i pro letošek to byla účast slušná, i když ne omračující. Složení bylo mírně neobvyklé, protože zde chyběli někteří obvyklí účastníci a naopak jsme tu měli velmi potěšující osoby, které s námi obvykle nejezdí. Ale abych přikročil ke konkrétním jménům, kromě vcelku obvyklých sedmnácti osob, tedy Bizona, Hanky, Ester, Lembase, Piškota, Adama, Mikuláše, Miši, Tomáše, Janise, Lukáše, Mikeše,

Zastávka na první hru proběhla ještě za slunečného počasí

Máry, Martina, Ondry, Bena, Ernesta, Báry a Johanky nás přišla navštívit Kapybara, která se na skok vrátila z Ameriky a poprvé se s námi vypravila Lukášova sestra Kája, která má s

námi jet na tábor.

Ester zahajuje další hru, tentokrát na míchání pizzové zmrzliny

Autobus nás dopravil do Bratronic a po krátké cestě po silnici a zelené značce jsme dorazili na rozcestí Muňava, kde Ester zahájila výlet. Tentokrát se Klub Gurmánů vypravil prozkoumat různé neobvyklé příchuti zmrzliny. Hned v první hře šlo ovšem o to naučit se zmrzlinu vyrábět. Děti si házely s míčkem a při tom měly odhadnout minutu a tři čtvrti, aby jim nepřeteklo mléko.

Vyrazili jsme po hře

dále do lesů a víceméně v té chvíli se zatáhlo a spustil se drobný deštěk, byl první z mnoha a každý další byl o kousek silnější. Naše cesta tu opustila značku a zamířila po neznačených a někdy i neznatelných cestách jižně do lesů.

V údolí potoka Benešáku jsme usedli na kládách k zastávce na další hru. Tentokrát jsme

Morče nesmí utéct ze lžice

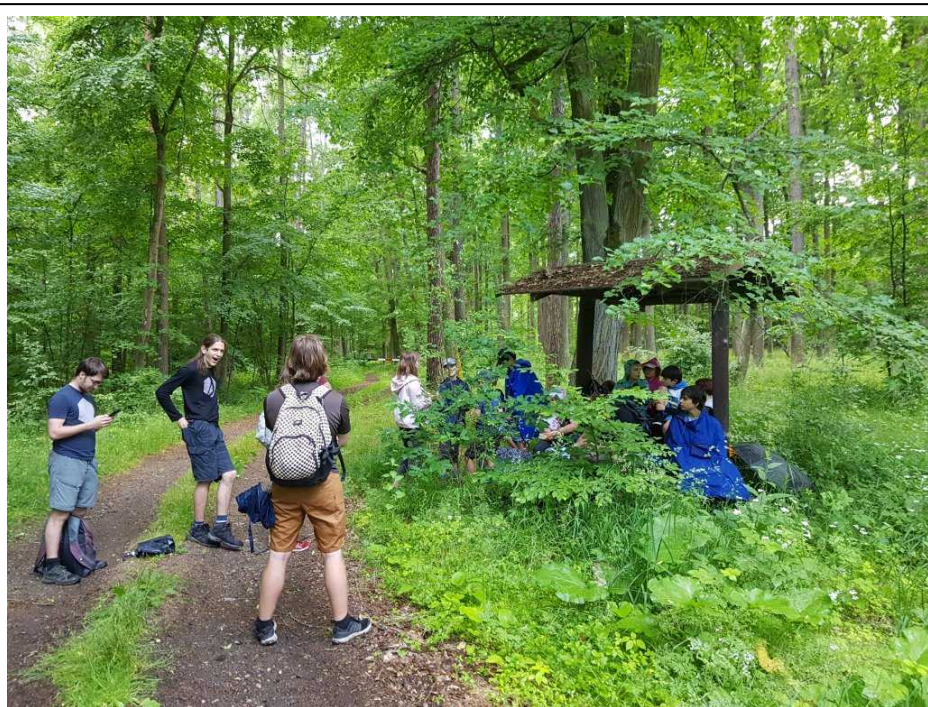
poznávali zmrzlinu s příchutí pizzy. Cílem hry bylo poznat rozdíl mezi dvěma obrázky pizzy. U potoka jsme rovněž zastavili na oběd a tak toho někteří využili k prolézání velké roury pod mostem.

Přeháňky mírně zhoustly a navíc jsme v jedné chvíli ztratili cestu a museli kousek absolvovat přímo přes les. Když jsme opět našli cestu, zastavili jsme se na hru o velmi speciální zmrzlině – zmrzlině z morčat. Ve

hře šlo o nošení pingpongových míčků na lžici.

Další cesta nás zavedla kolem památných stromů Pět dubů zpátky k silnici, kde jsme se zastavili na již poslední hru. Tentokrát připomínala zmrzlinu za cvrčků a šlo o poznávání rostlin rostoucích v okolí.

Zbývalo jen sestoupit do Nižboru, bohužel cesty byly silně zarostlé a tak jsme se namočili, kde jsme ještě nebyli mokří. V Nižboru jsme zjistili, že vlak má výluky a tak jsme se z nádraží museli přesunout na náměstí na zastávku autobusu.

Zrovna chvilku neprší a zastavujeme na další hru

Ovšem pak již cesta probíhala bez problémů a bez zpoždění jsme dorazili zpět do Prahy a tak výlet skončil. Byl bohužel trochu pronásledován počasím, ale i tak jsme si jej všichni užili a doufám, že na dalším výletě v září se nás sejde přinejmenším stejný počet.

(bi)

Zajímavé místo

Přírodní park Portofino – úchvatná příroda s českou stopou

Tentokrát bych vás rád zavedl na místo, o kterém jsem se dozvěděl tak trochu náhodou, i když, z italského pohledu, se jedná o jednu z hlavních turistických atrakcí Ligurského pobřeží, ležícího cca 35 kilometrů východně od Janova. Jedná se o hornatý poloostrov, nejvyšší vrchol Monte Portofino má 610 metrů nad mořem, což zase není taková výška, ale když vezmeme v potaz, že je přímo nad mořem a poloostrov není nijak rozlehlý, tak potom vychází, že zdejší terén je velmi strmý. Skály jsou tvořeny tvrdými slepenci a v severní části parku částečně i vápenci.

Hlavní a nejvíce navštěvovanou turistickou atrakcí přírodního parku a zároveň hlavní vychozí bod pro pěší túry je přístav Portofino, dříve rybářský přístav, nyní zde místo rybářských lodí kotví jachty milionářů, například minulý týden tu údajně zakotvila jachta zakladatele společnosti Amazon Jeffa Bezose. Kdo nemá zrovna jachtu, může přijet linkovým autobusem nebo turistickou lodí.

Starobylé opatství **Abbazia di San Fruttuoso** bylo založeno řádem Benediktinů v desátém století. Nachází se v malebném údolíčku obklopeném strmými horami. Jediný přístup je buď po turistických cestách nebo v sezóně lodí z přístavu Portofino. Interiéry opatství můžete též navštívit v rámci prohlídky, vstup je zpoplatněný. U opatství se nachází pláž a též několik předražených restaurací.

Většina návštěvníků směřuje na nedaleký hrad Castello Brown tyčící se nad přístavem. Exotické jméno pak pochází podle britského konzula v Janově, který pevnost koupil a přestavil na svoji rezidenci. Nyní se zde nachází muzeum. Pokud se chcete snad občerstvit namísto kultury, je potřeba si připravit značně větší obnos než ve zbytku Itálie. Kdo hledá najde i některou z cenově dostupných hospůdek, ty zase ale bývají narvané k prasknutí. Nejatraktivnější místa na poloostrově spojuje hustá síť dobře značených turistických stezek různé náročnosti. Ta nejnáročnější vede od starobylého opatství San Fruttuoso po pobřežních kopcích a skalách a je zajištěna řetězy. Dokonce je zde stanovena výslovná povinnost mít odpovídající turistickou obuv, kdo na trasu vyrazí například jen v sandálech, může dostat tučnou pokutu. Informační centrum parku a malá expozice je pak umístěna v údolí mlýnů v Mulino del Gassetta v horách nad Portofinem. V parku se nachází též několik odpočinkových míst, která jsou dokonce vybaveny nadstandardně kohoutky s tekoucí vodou. Táboření na území parku je oficiálně zakázáno, správa parku provozuje vlastní turistickou útulnu na vrcholu Monte Portofino.

Nejzajímavější je ale bezesporu příroda ostrova. Přírodní park patří k jednomu z nejstarších v Itálii a údajně se zde nachází až 900 druhů rostlin. V současnosti je park také zapojen do mezinárodního projektu Life Orchids. Jedná se o společný česko-italský projekt financovaný částečně z fondů Evropské unie, který má za cíl podpořit návrat volně rostoucích orchidejí do přírody ve dvou oblastech Itálie a jednou z těchto oblastí je právě přírodní park Portofino. Komplexní projekt se týká jak zajištění dohod se soukromými vlastníky pozemků, na kterých orchideje rostou, tak i jejich reintrodukce – ze semen i z rostlin vypěstovaných v laboratoři. Za českou stranu se účastní mimo jiné Český svaz ochránců přírody. Projekt byl schválený na 5 let do roku 2023.

Vstavač otevřený je vzácná orchidej rostoucí v Evropě jen na několika desítkách míst v okolí Janova. Africký výskyt této rostliny vzhledem k intenzivní pastvě na afrických lokalitách v Tunisku a Alžírsku zůstává otázkou. Kvete od konce dubna do začátku května. Poddruh *Orchis patens canariensis* roste velmi vzácně na Kanárských ostrovech.

Do projektu spadají v parku Portofino čtyři lokality, z nichž jsem měl možnost navštívit dvě, obě pečlivě osazené informačními cedulemi seznamujícími veřejnost s probíhajícím projektem. Lokalita Kulm nedaleko stejnojmenného secesního hotelu je tvořena bývalými pastvinami a je bohatá na výskyt různých druhů orchidejí (což se mi nepodařilo potvrdit), hlavně tu roste místní rarita a symbol parku vstavač otevřený (*orchis patens*). Na lokalitě Gave na východní straně ostrova v mladém olivovém sadu je pak prováděna reintrodukce nám dobře známého tořiče včelonosného a vzácného tořiče Bertolloniova. Zbylé dvě lokality leží na soukromých zahradách, na jedné z nich rostou dokonce údajně až čtyři druhy serápií pohromadě.

Za hranicí přírodního parku pak musím zmínit naučnou stezku vedoucí ze sedla v obci Ruta k poutnímu kostelu Santuario Nostra Signora di Caravaggio 615 m.n.m. seznamující turisty s florou a faunou této oblasti. Krom nádherných výhledů na protější park Portofino můžete po cestě spatřit i několik druhů orchidejí a jiných zajímavých rostlin.

Park Portofino láká na návštěvu všechny od pěších turistů po milovníky památek, lovce celebrit, snoby nebo znalce rostlin, každý si zde přijde na své. Pokud se chcete zastavit, doporučuji zde strávit dva až tři dny, abyste mohli objevit všechny taje tohoto kouzelného místa. Pro pozorování orchidejí je nejlepší zvolit duben nebo první týdny v květnu.

(My)

Oddílové kulinářské zážitky

Žabí stehýnka

Ti z Vás, kdo jezdí na vícedenní výlety, vědí, že i s oddílem občas zamíříme na oběd do nějaké restaurace nebo podobného zařízení. To bylo častější dříve, kdy cena jednoho jídla v běžné restauraci nepřesahovala 100 korun, ale vzácněji takovou návštěvu můžete zažít i v současnosti a to zejména na závěr výletů ven.

Mezi fotografiemi z výletu jsem našel fotku této restaurace, jestli mě zaujal její název a nebo zda to byla ona restaurace, o které vyprávím, nedokážu zjistit.

Příhoda, o které budu vyprávět, se odehrála rovněž poslední den výletu ven. Bylo to v roce kdy jsem uspořádal výlet s konečným cílem v Třebíči. (Ano, ve stejné Třebíči, kterou jsme navštívili tento březem.) Vzhledem k

tomu, že jsme si chtěli na závěr prohlédnout památky Unesco v Třebíči bylo jen přirozené,

že jsme pro závěrečný oběd zvolili restauraci. Vzhledem k tomu, že tehdy ještě nebylo třeba moc přemítat nad ceníkem, navštívili jsme luxusněji vyhlížející podnik na okraji Židovské čtvrti. Je-li tam dosud, netuším, chtěl jsem se tam v březnu podívat, ale nestihl jsem to a asi bych ji už ani nenašel. Ceny tu byly překvapivě příznivé a navíc jsme na menu našli jako předkrm žabí stehýnka. Zpočátku jsme neměli odvahu a dali si normální oběd, ale i vzhledem k tomu, že Žába tento výlet vynechala, objednali jsme si jako dokrm i žabí stehýnka.

A taky Robert hoduje na žabích stehýnkách

No, chutnalo to trochu jako kuřecí a kromě zajímavosti to zase takový zázrak nebyl, ale odjížděli jsme bohatší o neobvyklý kulinářský zážitek.

(bi)

Herní koutek

Timeline

Timeline je v principu extrémně jednoduchá karetní hra pro dva až osm hráčů, ve které je cílem každého hráče správně po sobě poskládat různá historická data. Ač především naučného charakteru, je tato hra i poměrně zábavná a může ji hrát celá rodina, protože i největší znalci historie se při ní něco naučí. Ti méně znalí sice musí spoléhat více na štěstí a dedukci než na znalosti, zato jim ale hra víc přinese. Hra probíhá velmi jednoduše, každý hráč si z balíčku vylosuje čtyři karty, na kterých je název nějaké historické události a korespondující obrázek. Na druhé straně karty, která je hráčům zakrytá, je pak napsaný rok, kdy se daná událost stala. Doprostřed stolu se vyloží jedna karta rokem navrch, která představuje počáteční bod pro určování časové posloupnosti. První hráč si vybere jednu ze svých karet a pokusí se odhadnout, jestli se stala před, nebo až po události karty ve prostřed.

Pak kartu přiloží doleva (stala se před) nebo doprava (stala se po) od prostřední karty a svou kartu otočí rokem nahoru. Pokud odhadnul správně, kartu nechává na stole a má v ruce o kartu méně. Pokud však určil posloupnost událostí špatně, musí si dobrat z balíčku další kartu. Pro následujícího hráče je už situace o kousek těžší, protože se mu nabízí

třetí možnost, a to, že se jeho událost stala mezi událostmi, které již na stole leží. Tímto způsobem je hra každým kolem náročnější. Vítězí ten hráč, kterému se povede zbavit se všech karet nejdřív. Hra trvá jen asi 10-15 minut a má několik rozšíření, díky kterým je ve hře mnoho různých karet se všemožnými historickými událostmi, takže je celkem variabilní i po mnoha odehráních. Pro svou rychlost, skladnost a jednoduchost bych tuto hru vřele doporučil každému, kdo se chce zábavnou formou něco málo přiučit.

Lembas

Poklady kuchyně

Tajná meny a podivné zmrzliny

Na Arielově výletě ven se klub gurmánů dozvěděl, že některé fast foody mají tajná menu. Tedy, že existují jídla, která nejsou uvedena na jídelníčku, ale pokud víte jak, můžete si je objednat. Někde stačí jen si o ně říct, někde musíte znát speciální kód či označení těchto jídel, případně je lze najít skrytá třeba v aplikacích. Mají je prý Mc'Donalds i KFC. Takže pokud máte odvahu, můžete se při příští návštěvě zeptat obsluhy, sice riskujete nechápavé pohledy, ale třeba se vám podaří ochutnat neznámou specialitu.

Na Esteřině výletě jsme se zabývali letní pochoutkou a to zmrzlinou. Mimo první hru, kdy se jednalo o základní typ, tedy vanilkovou zmrzlinu, jsme se dále věnovali především zmrzlinám s podivnými příchutěmi. Tak se většina z nás zřejmě poprvé dozvěděla, že existuje zmrzlina z morčat. Zatímco

Zmrzlina z morčat

v Evropě či Severní Americe je morče bráno především jako domácí mazlíček, v jihoamerických zemích, jako je Peru, Bolívie či právě Ekvádor, oceňují morčata především kvůli jejich masu. Cukrářka María del Carmen Pilapañaová maso nechala uvařit a následně ho důkladně rozmixovala a rozředila vzniklým vývarem. Vznikla tak tekutá kaše s ideální

Zmrzlina ze cvrčků

chutí morčete. Pak už postupovala jako při výrobě jakékoliv jiné zmrzliny. Do masové směsi ještě přimíchává ovocné pyré – většinou z marakují či lilku quitského (který je v Ekvádoru nazýván naranjilla).

Zmrzlinu podává s drcenými oříšky. Nyní když se zájem o netradiční morčecí zmrzlinu začíná zvedat, plánuje Pilapañaová přidat další netradiční příchutě – krabí, kuřecí a vepřovou.

Další netradiční příchutí jsou cvrčci.

Zmrzlinu ze cvrčků nabízí pro změnu německý cukrář Thomas Micolino. Použití cvrčků v potravinářství povolují předpisy Evropské unie. Mohou být mražení, sušení nebo ve formě prášku. EU mezi jedlý hmyz řadí sarančata stěhovavá, larvy potemníka domácího, cvrčka domácího a potemníka stájového.

Micolino svůj nový druh zmrzliny vyrábí ze cvrčkové mouky, smetany, vanilkového extraktu a medu. Navrch se sypou celá sušená tělíčka cvrčků. Na instagramu napsal, že zmrzlina „má překvapivě vynikající chuť“.

(kc)

Klub gurmánů

Zážitky z celoroční hry

V červnu nejprve gurmáni ochutnávali tajná menu fastfoodů, na druhé výpravě pak zkoušeli nejzvláštnější příchuti zmrzliny.

Mezidružinová soutěž

Mezidružinová soutěž skončila, nejlépe se hledání receptů zhostili gurmáni z řad Zobáků, kteří odevzdali téměř všechny hledané předpisy, Vlaštovky a Pařáti se odevzdávání receptů věnovali podstatně hůře. (bi)

Bodování za květen a červen:

Poslední bodovací období končí měsícem s téměř prázdným dvojdeňákem ven a dobře obsazeným jednoděňákem. Hranice pro velký lístek je 180,6 bodu a budou 4.

jméno	body měs.	body obd.	družina	jméno	body měs.	body obd.	družina
1. Tomáš	149	258	Pařáti	14. Kristián	33	108	Zobáci
2. Mára	84	214	Zobáci	15. Pavlík	38	107	Zobáci
3. Bára	87	183	Vlaštovky	16. Janis	36	90	Pařáti
4. Martin	63	181	Zobáci	17. Mia	21	87	Vlaštovky
5. Ben	83	171	Zobáci	18. Eda	37	85	Zobáci
6. Jožka	69	138	Vlaštovky	19. Áňa	38	83	Vlaštovky
7. Ernest	98	133	Zobáci	20. Julča	15	75	Vlaštovky
8. Ondra	63	120	Zobáci	21. Kája	36	36	Host
9. Tonda	33	119	Zobáci	22. Ricky	0	0	Vlaštovky
10. Lukáš	57	117	Pařáti	23. Eliška	0	0	Pařáti
11. Mikeš	39	116	Host	24.			
12. Ája	40	115	Vlaštovky	25.			
13. Barnabáš	43	115	Zobáci				

Výsledky bodování družin:

Recept na Fufu odevzdali pouze Zobáci a tak jsou na předním místě.

pořadí	název	body měs.	body cel.
1.	Zobáci	55	539
2.	Pařáti	40	452
3.	Vlaštovky	30	412

Celkové výsledky:

Tabulka celkových výsledků ukazuje, že účast na výletech se bodově vyplatí ovšem také účast celkově a snaha o padesátku. Hranice pro velký lístek je 970,2 bodu a budou 2.

jméno	body	výlety	družina	jméno	body	výlety	družina
1. Tomáš	1386	16	Pařáti	16. Kristián	442	3	Zobáci
2. Mára	1100	12	Zobáci	17. Ája	381	2	Vlaštovky
3. Ernest	839	8	Zobáci	18. Mia	341	1	Vlaštovky
4. Bára	815	8	Vlaštovky	19. Mikeš	340	7	Host
5. Martin	784	8	Zobáci	20. Eliška	268	4	Pařáti
6. Lukáš	760	8	Pařáti	21. Malvína	182	2	Host
7. Ben	719	6	Zobáci	22. Ricky	146	0	Vlaštovky
8. Pavlík	673	5	Zobáci	23. Adam	119	3	Host
9. Tonda	632	8	Zobáci	24. Ondra	168	3	Host
10. Jožka	613	6	Vlaštovky	25. Rachel	45	1	Host
11. Barnabáš	594	3	Zobáci	26. Marek	37	0	exZobáci
12. Julča	570	5	Vlaštovky	27. Kája	36	1	Host
13. Janis	540	8	Pařáti	28. Lili	15	0	cVlaštovky
14. Eda	495	5	Zobáci	29. Kristiánek	15	0	cZobáci
15. Áňa	464	2	Vlaštovky	30. Klaudie	15	0	cVlaštovky

Prémiová „50“ pro rok 2022/2023

Červen: Tak nám už ta příroda pěkně kvete a bude kvést více. Pro červen je tématem herbář. Přineste tři byliny, buď to může být herbář s rostlinami vylišovanými, nebo tři zřetelné fotografie bylin. Výhodou je, že na fotkách můžete mít i byliny chráněné. Vylisované rostliny, ale i fotografie musí být doprovázeny správným označením, tedy jménem druhovým a rodovým příslušné rostliny. Odborný úkol pak bude z poznávání bezobratlých, takže se připravte znát co nejvíce z toho, co jsme na schůzkách poznávali v dubnu.

Přehled úkolů prémiové padesátky pro letošní rok:

září	byliny //
říjen	papírové koule // ryby, obojživelníci, plazi, savci, ptáci //
listopad	soutěž „nejkrásnější list podzimu“// dřeviny //
prosinec	tematická vánoční ozdoba// mapa a buzola //
leden	zápisník // houby //
únor	oddílová historie a tradice // ochrana přírody a ekologie //
březen	„co je to?“//geologie //
duben	geosbírka // stavební slohy a památky //
květen	podivuhodnost // uzle //
červen	(foto) herbář //motýli, brouci, ostatní hmyz, ostatní bezobratlí//

Souhrnné výsledky prémiové "50"

jméno	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen
Tomáš	0	0+22	0+15	0+25	0+25	0+19	0+25	0+23	0+10	0+24
Lukáš	14	0+17	0+15	0+0	0+0	0+14	0+0	0+13	0+0	0+0
Janis	5	0+11	0+6	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0
Eliška	0	0+0	0+2	0+0	0+7	0+0	0+12	0+0	0+0	0+0
Mára	10	0+16	0+11	0+12	15+13	10+10	0+18	0+16	15+2	15+0
Martin	0	0+17	0+9	0+17	0+13	0+0	0+19	0+5	15+2	0+0
Marek	7	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0
Ernest	2	0+9	0+3	0+3	0+5	0+2	0+3	0+2	0+5	0+5
Eda	0	0+7	15+3	0+0	0+12	0+8	0+0	0+0	0+0	0+7
Ben	0	15+1	0+3	20+1	0+8	0+3	20+4	0+0	0+10	0+5
Tonda	3	0+3	0+0	0+5	0+11	0+12	0+7	0+8	15+2	0+3
Kristián	0	0+1	0+0	0+1	0+4	0+0	0+0	0+1	0+0	0+3
Barnabáš	8	0+0	0+0	0+5	0+11	0+5	0+5	0+7	0+0	0+13
Pavel	0	0+6	15+0	20+4	0+13	0+6	0+7	0+6	0+0	0+8
Bára	14	0+6	0+0	0+12	0+0	0+0	25+7	0+0	0+15	0+9
Johanka	12	0+8	0+0	0+0	0+0	0+0	0+8	0+0	0+0	0+0
Julinka	3	0+5	0+0	0+0	0+0	0+0	0+5	0+0	0+15	0+0
Mia	0	0+2	0+0	0+5	0+7	0+0	0+0	0+0	0+0	0+6
Áňa	0	0+4	0+0	0+1	0+9	0+0	0+1	0+0	0+0	0+8
Ája	0	0+0	0+0	0+0	0+14	0+0	0+6	0+0	0+0	0+10
Ricky	0	0+0	0+0	0+0	0+11	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0

Koutek zábavy

Jarní běh soutěže o KOKOsový ořech - vyhodnocení

Páté a poslední kolo uzavřelo jarní běh naší soutěže. Zde máte hodnoty bodů a lístků, jak vypadají při uzavěrce kOKOsu, hodnoty se ještě mohou změnit, pokud někdo odevzdá odpovědi těsně před oddílovkou.

- 1. a 2. Bára: 24 bodů, 4 lístky
- 1. a 2. Mára: 24 bodů, 4 lístky
- 3. a 4. Julča: 18 bodů, 3 lístky
- 3. a 4. Jožka: 18 bodů, 3 lístky
- 5. Tonda: 12 bodů, 2 lístky
- 6. Janis: 9 bodů, 1 lístek
- 7.-10. Ernest: 6 bodů, 1 lístek
- 7.-10. Ben: 6 bodů, 1 lístek
- 7.-10. Martin: 6 bodů, 1 lístek
- 7.-10. Tomáš: 6 bodů, 1 lístek

Řešení pátého kola jarního běhu: Libo-li vejce: (Křepelka polní, kachna divoká, husa polní) - řešení neodevzdal nikdo, takže má Mára (celkem 24), Bára (celkem 24), Ernest (celkem 6), Janis (celkem 9), Johanka (celkem 18), Julča (celkem 18), Ben 6 bodů, Tomáš 6 bodů, Tonda (celkem 12)

Zámek v Rožmitále je většinou nepřístupný

Vtip nalezený na Internetu:

V restauraci:

"Nešlo by prosím vás to kuře dopéct?"

"Ono se vám zdá nedopečené?"

"No nevím, ale zobe mi z talíře brambory!"

<https://www.vtipkar.cz/>

kOKOs měsíčník oddílu OkO, Číslo letní, Ročník 25. Tiskne Bizon.

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Bizon, Kocour, Lembas, Myšinka

Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 18.6.2023. Vyšlo dne 19.6.2023 v počtu 22 výtisků a pdf souboru.

***** První číslo šestadvacátého ročníku vyjde 4.9.2023 *****

Telefonní číslo redakce: 606 468 693, e-mail: dengst@post.cz